

Poezie
všedního dne
(2009)

Zdeněk Joukl

Po Vánocích

Zas prší jehličí
z vánočního stromku
má život jepičí,
zná však cinkot zvonku.

Rozhledna

Stoupáme v objetí
laškovných polibků,
nemáme ponětí,
kam touha doletí

Věže

Sto věží má láska k tobě,
na každou vyjdeme,
abychom objevili další.
Jako vrcholky hor je dosáhneme
spolu,
kdy jeden jistíme druhého před
pádem.
I když pád s tebou by byl krásný
jako let ptačí.
Jsme spolu
a to nám stačí.

Náhodné setkání

Už jenom kvůli tomu,
že jsem ji potkal ve vlaku,
budu jím jezdit domů
a čekat příchod zázraku

Vánoční ubrus

Vánoční ubrus na stěně,
jinde již nebylo místo,
dívám se na něj zasněně.
Proč asi? Jenom ty víš to.

Naděje

Vše vemte si raději,
jen nechte mi naději.

Slzavé oko

Oko mi slzí,
dívá se rudě,
kdeco mne mrzí,
podléhám nudě.

Vánoční zvyky

Prasátko již nespátřím,
snědl jsem dvě porce bučku,
navštívím již leda Řím,
jen však když vezmu si půjčku.

Doteky

At' se mne dotkneš kdekoli,
začínám rychle tát,
skončím svou dlouhou řeholi,
protože máš mě rád.

Podzimní jablíčka

Desítky červených jablíček
leží mi v trávě u nohou,
tak jako od srdce paklíček,
najít dívku mně pomohou.

Dál od lidí

„Vonět“ jako bezdomovec
budeš mít pokoj od lidí,
postará se o tě obec,
někdo po tobě uklidí

Po svátcích

Tak už jsou svátky
konečně za námi,
nebyly hádky
a sukně padá mi.
Bohužel, to byl jen takový vtip,
měsíc hladu a budu opět fit !

Jiní

Zvony chrámu svatého Víta
nebo otázky Václava Moravce?
Někdo jde spát, když venku svítá,
jinému se ponocovat sotva chce.

Samota

Jenom dlouhá samota
vytváří tvou osobnost,
se slabochem zamotá,
pošle ho do Kosmonos.

Snaha

Snažil jsi se dělat něco pro lidi?
To nebylo ale vždycky snadné,
i to ti totiž někteří závidí,
a nedostaneš z nich slovo kladné

Úspěch

Úspěch je o hitech,
penězích a známých,
o hezkých hábitech
i velkých zklamáních.

Úspěch tě přemění,
přijde s ním pýcha,
pak nové ženění
a v srdci dýka.

Cenová válka

Tahle židle je nová,
raděj nesedej,
vzplála válka cenová,
asi je to šmejď?

Nebezpečná samota

Mráz, ten mizera,
zebe a pálí,
zamrzla Jizera,
domy jsou v dáli.

Ťápoty po ledu
došly až přes řeku.
Dítě bez dohledu,
teď je mu do breku.

Vandalové

Míti radost z ničení,
čí to jsou jenom pudy?
Hada z ráje syčení,
pak propadneš se study.

Ve vlaku

Sympatická dáma
luští s úsměvem sudoku,
nechce být v řeč brána,
má proto dogu u boku.

Bez opory

Samostatné ženy,
ty smutné i ty s chichotem,
co jsou stále „redy,“
pak potácí se životem.

Neradit?

Každý má nějakou vadu,
osud tomu přeci chtěl,
a také nemá rád radu,
na kterou sám nepřišel.

Znamení

Mrkací panenka
s úsměvem stálým,
až mi dáš znaménko
milého zmámím.

Zdraví

To není jenom tvoje zdraví,
ono patří celé rodině,
starost o něj tě málo baví,
nedumej, a ber to povinně.

Půjdeme?

Vymodelované krasavice
smějící se na nás z reklamy,
zvou nás do obchodů zabavit se
nákupem s nízkými cenami.

Snaha

Nemusíš stvořit zhola nic,
jen když se budeš snažit,
i když jsi dítě z „nemanic“
přec budou si tě vážit.

Virtuální svět

Ten virtuální svět
je naší doby pohádka,
působí na nás hned,
když zachce se nám pozlátka.

Vrásky

Večerní stíny se dlouží
jako vrásky zralých žen,
jež po věčném mládí touží
a laškují s malířem.

Láska až za hrob

Až budu v zemi hnít
budeš mne ráda mít,
přijdeš mi ke hrobu
oděná za vdovu.

Zas budu idolem,
ozve se svědomí,
v čase tom minulém
vše špatné přebolí.

Teď, když jsem naživu,
jsi na mne jako saň,
máš mne za protivu,
nepodáš ani dlaň.

Lepšího nenajdeš,
to však ty dobře víš,
proč si však sama lžeš,
že lásku oželiš?

Chtěl bych

Chtěl bych být andělem pro
hodný,
dotěrným čertem pro lumpy,
těm prvním pomáhat k pohodlí,
ty druhé házet do žumpy.

Studující

Slunce svítí do oken,
ptáci pějí jako diví.
Proč bych nebyl spokojen,
když mě máma stále živí.

Loučení

Jak ti mám jenom říci,
aby jsi nesmutnila,
že láska má je spící,
avšak že neskončila.

Poslední

Poslední sníh
zkrášlil stromy do kraje,
buď spadne z nich
nebo s jarem roztaje.

Padla vláda

Spadla nám na záda
naše pyšná vláda.
Můžeme se těšit,
nebude již hřešit.

Za volební kampaně
dívají se oddaně.
Až dostanou se k moci,
tak vypláčem si oči.

Co nám tedy zbyde?
Budem volit jiné.
Nikdy tyhle
ani tamty,
nechcem další
trafikanty.

Velikonoce 2009

Vítejme jaro
teplo a jas,
aby se stalo,
co skryto v nás.

Koleda pro ženu

Hody, hody,
žádné svody.
Budeš zlobit,
pak si můžeš
drhnout schody.
Já odejdu
do hospody.

Prkénko

Celý život jsi bojovala
o prkénko na míse.
Teď, když jsi muže pochovala,
jen tobě klaní se.
Podobné závoře,
dole neb nahoře.
Než půjdeš ke hrobu,
řekneš si nemohu.
Za tvého dozoru
musí být v pozoru.

Láska za lásku

Až tvá milá uvidí tě,
že si hraješ rád,
že miluješ její dítě,
půjde s tebou spát.

Naše škola

Ve škole učím se klasiku.
vše moderní je bohužel tabu.
Dnes však štěstí vzalo za kliku,
pustili nám o přestávce ABBu.

Děšť

Děšť, ten mi nevadí,
ať klidně leje,
nebudme neradi,
něco se děje

Kuřák

„Tovární komín“ na cestě
páchne a plive kolem,
rád bys ho viděl v arestě
a dal mu navždy sbohem

Zavírací hodina

Jenom rychle zmiz
zavíráme hospodu
co obtížný hmyz
měj se tedy k odchodu

Volby

Zase boj marný volební
zase ty krátké noci
Sotva se ovšem rozední
začne boj o píd' moci

Konec básničkáře

Na černé desce parte
až budu prvně mít,
pak moje verše sbalte
a jděte klidně pít

Vyhlídková kavárna

Je tu výhled na moře,
jež totožné je s mraky,
až úplně nahoře
jsou hory barvy khaki

Radosti

Takových radostí
kol sebe mám,
život mě pohostí,
než zavře krám

Co je moc

Nějak tě mám teď příliš rád,
však začíná mi to vadit.
Nemohu v noci klidně spát,
hudba přestává mě ladit

Zklamání

Zas jsi mne zklamala
tak jako přečasto,
stejně jak zamlada,
jen jednou nekaž to!

Do boje

Opět jdu do boje
s odkrytým hledím,
za svoje postoje
krev občas cedím

Naděje

Veselé rýmy,
vyhaslé vzpomínky,
zkažené šprýmy,
v očích však ohýnky

Důvěra

Nikdo mu nevěří,
sráží ho k zemi
Když pod hlínou leží
slaven je všemi

Sex

Zhasněte světla
nechte jen šero
Láska se spletla
zná jenom tělo

Dopis

Napíši pár řádek,
aby si věděla,
donese je vánek
od „Děda vševěda“

Pout'

Procházím poutí
od koní k houpačkám,
košíky z proutí,
puky si pomačkám

Potkávám známé
za mnoho let,
sebe se ptáme:
Kam kráčí svět?

Diktatura

Pochyby o sobě,
a také o jiných,
mnoho let v porobě
při řečech povinných

Článek

Až budu na nebi
a nebo jinde,
pak teprv článek mi
v novinách vyjde

Možná je špatný
a nebo tvrdý,
však málo platný,
jsem na něj hrdý

Prasečí chřipka

Název chřipka prasečí,
to je divné nářečí,
nemocné zlobí denně,
jako kráva zamečí,
tváří se osvíceně

To musí být směšná smrt,
na tuhle hloupou chřipku,
to bych se raděj z okna vrh,
než dostal se na Jipku

Což takhle chřipka třetí,
tvořená třemi viry,
po světě stále letí,
aby se ruce myly

Čelem

Zahod' již okovy
výmluvných řečí,
postav se sokovi
za lásku něčí

Holé dlaně

Kdopak nám zajistí
procházky v pohodě,
to aby fašisti
byli jen o vodě?

Odkládání problémů
vede jen k domobraně,
lehká mysl bohémů,
a máme holé dlaně

U mne

U mne máš pocit bezpečí,
klidu a splněných přání.
U mne se nikdy nebrečí
a všechny sny jsou hned k mání.

Nenasytná

Mohla jsi být v náručí,
jsi uprostřed deště,
kdy tě život naučí,
přestat říkat ještě?

Dost

Všechno má své hranice,
také moje dobrota,
rozhodl jsem bránit se,
necht' rozhodne porota.

Odchod

Až budu tě mít milá dost,
a nuda bude denní host,
až na tě budu míti zlost,
pak ti řeknu předem,
že odcházím středem.

K tátovi

Až půjdu jednou za tebou,
tam kam se navždy chodí,
ruce mi také zazebou,
však další vnuk se zrodí.

Život v oblacích

Kdybych neměl cit,
netvořil bych rýmy,
jiného si chyt'
pro své nové šprýmy.

Radostný rozchod

Až budu plakat radostí,
že odešla jsi v dál,
že mám teď méně starostí
a klid, co jsem si přál.

Oteplování

Kdo chce toho hodně,
nemá občas nic,
přijdou si povodně,
nebo velký hic.

Lobing

Hlasité lobování
přečasto vede k odporu,
ti co jsou povoláni,
neradi stojí v pozoru.

Přílišná pýcha

Pravidla pro tě neplatí,
zákony jsou ti k smíchu,
ve zlém se ti to navrátí
a zkrátí tvou pýchu

Srdce

Můj rytmus srdeční
je nějak divný,
tak trochu smuteční
tak trochu slibný.

Slib

Napíši ti básničku,
nebude vůbec zlá,
úsměv ať máš na líčku,
a jsi trochu pyšná.
Zámek se opravuje

Veltrusský zámek
má střechy nad sebou,
poklidu stánek,
než vstupné zavedou.

Žena

Se mnou můžeš být žena,
a nejen v posteli,
bude to pro tebe změna,
láska tvá, roste – li.

Sociální dům

V červeném mlýně
veselost přečasto mizí,
život jde líně,
každý je každému cizí

Náhoda

Projdi se po mostě,
abys byl za vodou,
pochopíš to prostě,
laškuješ s náhodou.

Úřad práce

Zas plynou oblaka
o trochu dravěji,
vlezu si do saka,
abych měl naději.

Nechtějí trhany,
neberou zloděje,
hráče na varhany,
smutno pak tobě je.
Nevím, kdy se práce zjeví,
když ruce mám obě levý.
Dobrou

Dobrou noc
a svůj nos
stále hrdě nos.

Večer

Až divadelní světla zhasnou,
vezmu tě do parku
a udělám tě opět šťastnou,
uvidíš Polárku.

Lavička se stane kolébkou,
větve pak vějířem,
stíny tě lehounce obléknou,
stud bude přehlížen.

Opojení

Uprostřed polí máku,
až na konec pohledu,
najednou pocit mám tu,
že cokoliv dovedu.

Stáří II

Dlouho mlčí hodiny,
zbylo málo peněz,
přijdou další podzimy,
takže se hned neděs.

Chřipka třetí

Přišla chřipka třetí
co má ráda letadla.
Potom světem letí,
pozor, aby nespadla.

Mladý horolezec

Pískové hroty Suchých skal
jsou pro něj stálou výzvou,
věří, že by je udýchal,
až kámoši ho vyzvou

Boj ?

Boje s malostí
berou ti sílu,
zbaví tě radostí
šlapáním v jílu

Semafor

Jsem na konci nádraží
nemohu již dál,
semafor mě zaráží,
cestu jsem tak vzdal

Modrásek

Můj milý modrásku
nepros mne o lásku,
dám ti ji celou,
vem mne však s sebou

Bílá

Nedopsaná stránka
fantazii svádí,
cukřenka i slánka,
připomenou mládí

Vděk?

Jsem ti vděčen,
ale stydím se to říct.
znám pár slečen,
tebe mám rád mnohem víc
Svatozář

Vznáší se nad těly,
nad těmi anděli,
co přišli ochránit zem
a lidi skromné.
Těm jsou pak záštitou
a take nadějí,
i věčnou charitou,
pomníky stavějí.

Morava

Barevné kroje,
písničky jasné,
bojovat vstoje,
než život zhasne.

Vínko je vodou,
vesnice rodinou
milovat mohou
ale též prominou.

Na ulici

Příjemná na omak,
slušivá vzhledem.
Přítulná? Naopak!
Platit chce předem.

Hlavně zdraví

Dráty mám na hrudi,
kyslík mě šimrá zas v nose,
kolem jen marodi,
odejdu po vlastní ose?

Starý klaun

Zas půjdu dopředu,
ale pomaleji,
stále ještě dovedu
zpívat o naději.

Klid

V nemocnicním pokoji
svíce nehoří,
s výbojnými postoji
se ti nikdo nedvoří.

Noc

Noc nezná dosud hranic,
stale je daleko do rána,
neusneš ani za nic-
než úzkost bude prodána.

Nemocný

Dívat se do očí,
které se tolik bojí,
stud si tě zotročí,
a rány nezahojí.

Recese

Je nějak málo recese,
ubyló také smíchu,
každý jí totiž nesnese,
když chodí hladit pýchu.

Rozchod

Vrať mi dnes klíče od bytu,
budu již raději sám,
věnuj se svému korytu
hrdost svou ti nevydám.

Zdraví

Až budeš mít vůli,
dělat něco pro zdraví,
nepřestávej v půli,
tělo se pak zotaví.

Ostýchavá

Pohled do země
vypadá dojemně,
pukrle před kmetem
je žití skeletem.

První láska

Za láskou šel by si,
kde však se toulá?
Tu samou jak kdysi?
Šalebnost pouhá!

V nemocnici

Chrápání z obou stran
do rána slyším,
vzhůru jsem zůstal sám
s principem vyšším.

Vzpomínka

Vzpomínám, líbám a tak dále,
však víš.
Jsi pro mne hvězdičkou všedních
dnů,
hladina plná leknínů.
Tvé oči svádějí,
jsou mojí nadějí.
Smějí se jako mé
neb nejsou lakomé.

Konzumenti

Konzumní slaboši
peníze hraboší,
z tanečního parketu
jedou hned do marketu,
nakupují levně
k nepotřebě zjevně.

Příjemno

Hudba a obrazy
potěší duši,
květiny do vázy
také se sluší.

Pozdrav z Jablonce

Zdravím tě z Jablonce,
posílám pohlazení,
večer pak navoň se,
věnuj se znova snění.

Dotaz

Co děláš poklade,
jak se ti stýská?
O čas tě okrade
vzpomínka blízka.

Otec

Sleduje napnutě,
jak jeho děti křičí,
zda půjdou na kutě
nebo mu nervy zničí

Stará herečka

Ted' už je nehezká
a trochu tlustá,
nikdo ji netleská,
sedadla pustá.

Zůstaly však vzpomínky
v albumech starých fotek,
i když zlobí plotýnky
potěší slávy dotek.

Voják

Hraji si na Žérárda paní,
takže mi, prosím, dejte ruku,
patrola mě již dlouho shání,
tak nedělejte mnoho hluku.

Snění

Snění jsou příběhy v oblacích,
kde nejsou lidé hloupí a zlí,
divadlo o dlouhých ovacích,
při nichž se milý s milou mazlí.

Vzdor

Navzdory osudu
utíkám k básním,
ještě tu pobudu
ještě se zasním.

Obchodník

Až zavřou všechny krámy,
budu mít zase čas,
zákazník pokoj dá mi,
za milou půjdu zas.

Obavy

Spát se mi nechce,
trochu mám strach,
budím se lehce,
nepřijde vrah?

Mám bolest na hrudi,
šimrá to jen jemně,
buďto mě probudí
neb se slehne země.

Až

Až tady někdy nebudu,
tak, prosím, neplakej,
klidně si zajdi bez studu
na tanec nějakej.

Stačit mi bude vzpomínka,
až půjdeš někdy spát,
není to ale podmínka,
měl jsem tě přece rád.

Závist II

Kdybys tak jako Ježíš
dal život za lidi,
když pak v hrobě si ležíš,
stejně ti závidí.

Přijed'

Nemám nic na hraní,
televize bídná,
tak píš ti psaní,
přijed', a buď vlídná.

Náhodné setkání

Černá a bílá,
vlasy blondáté,
srdce mi spílá,
nechce být prokláté.

Rozchod

Vyčichly city,
odešla naděje.
Budou dva byty?
Kdo kytky zaleje?

Básničkář

Nepíše pro kritiky,
ale pouze pro lidi,
a ta trocha lyriky
je pro fixní bohyni.

Spavá

Hvězdy se válí po střeše,
Měsíc jen kousek výš,
všem dětem k velké potěše.
A ty? Už zase spíš.

Ženě

Prosím tě, nech mě žít,
a dělat, co mne baví,
aspoň dvě děti mít
a žehrat na své zdraví.

Dámská návštěva

Jsi světlo mého bytu,
co nikdy nezhasíná,
jež od ranního svitu
se mile připomíná.

Rčení

Rozum bez citu
a cit bez rozumu
brzdí etiku,
spěje ke konzumu.

Lázně

Bazén, cviky, slatina,
takto den ti začíná,
po obědě, po spánku,
máš zas jinou říkánku.
Rotoped, také masáž,
pak na túru makáš!

Záletníkovy sliby

Díváš se na mne,
tak nějak chladně
jako bys cizí byl.
Ber mě zas kladně,
nechci být na dně,
vždyť jsi to přislíbil!

Ne

Prosím, neříkej mi ne,
to říká téměř každá,
radost nás pak nemine,
o lásce se ti zazedá.

Závist

Míti rád lidi,
to se snadno řekne,
ty co závidí,
rád bys viděl v pekle.

Dárek

Posílám kytičku,
aby sis vzpomněla,
každíčkou chvíličku,
aby ti voněla.

Nesplněná přání

Chtěl bych mít kluka,
byl by veselý a hravý,
a také vnuka,
jehož děda stále baví.

Študent

Copak je to za študáka,
bez hezkého děvčete,
co se u muziky fláká,
u zkoušky má repete.

Přání

Motýlku létavý,
proč vzal sis do hlavy,
že já jsem ten květ,
na který hned
musíš přiletět?

Opora

Spát na tvém rameni
je pro mne útěchou,
též dobré znamení
pro dívku ujetou.

Nová silnice

Hliněný násep
uprostřed polí pšenice,
odepni pásek,
tudy povede silnice!

Obavy

Našly tě obavy,
po testech v nemocnici,
odkládáš oslavy.
Co dále? Těžko říci.

Neemancipovaná

Poplácej mě po zadku,
budu se cítit ženou.
Lidská práva v pořádku,
hlavně mne vezmi s sebou.

Prodavači zemědělské půdy

Kukuřice, ječmen, žito,
pole, lesy, zahrady,
toho všeho je mi líto,
čeká to na Tatary.

Předkové nám hrozí v hrobě,
co že jim to děláme,
ač nežijem v chudé době,
celou zemi prodáme.

Uplakaná

Až budeš zas někdy plakat,
bolestí neb třeba touhou,
dopřej si jen pár malých
"stakat,"
vzpomínku na něj pak dlouhou.

Testy

Žil jsem si v pohodě,
než jsem šel na testy,
teď jsem jen o vodě
s dalšími aresty.

Jenže mám naději,
že nemoc zdolám,
a tak jdu raději
vstříc našim horám.

Bouře

Vítr se žene
a síla neklesá,
postavy bledé,
blýskavá nebesa.

Operace

Za pár dnů jdu na sál,
bohužel nikoliv taneční,
čas pravdy již nastal,
další den bude snad sváteční.

Závislák

Dle frajírka s drogama
svět je prý blbej,
sotva plete nohama
a hned je tvrdej.

Na drogy krade,
živí se nečestně,
vrahem se stane,
uteče nevěstě.

Čest je mu k smíchu,
peníze božstvem,
oběť je hříchu,
psy na něj poštvem.

Neshody

Až budu plakat radostí,
že jsi mne opustila,
známí mne také opustí,
neboť jsi jejich milá.

Co bude

Jednou budem spolu chodit,
celou tě budu mít,
hodné děti budem plodit
a navzájem se krýt.

Svatba?

Knoflíčky zapni,
sukni dej přes kolena,
po dechu lapni
a budeš vyvolena.

Rozvedený

Hledám stále svoje dítě,
co odvezla někam v dál,
zaplač, táta uslyší tě,
i kdyby již dávno spal.

Ptáci

Na rozdíl od lidí
ptáci jsou prý šťastní,
lidé si závidí
málokdy se zasní.

Hašteřivá

Čím to, že moje milá
je někdy jako med,
a jindy je hašteřivá,
že bych ji škrtil hned.
A to, prosím, téměř nežálím.

Pohlazení

Za jedno pohlazení
šla bych přes půl vlasti,
to, co již doma není,
je pro mne číší slasti.

Před operací

Slzavé údolí
možná se uvolí,
za mne se zaručí,
nechá mne v náručí.

Marnost

Marnost je snaha stačit vše,
marnost je býti stále šťastní,
stačí však občas bavit se
a býti lidem trochu platní.

Červenání

Na co hoch právě myslí?
No, přece na milou,
obličej dříve zkyslý
září teď kalinou.

Hra

Hraji si s představou,
že jsi v mém objetí,
s myšlenkou bezhlavou
starosti odletí.

Lípy

Zelené tunely
lipových alejí,
času, když zbude – li,
o slavných zapějí.

Lidé

Někdo stale chlastá,
jiný denně kouří,
tenhle se jen chvástá,
tamten se zas souží

Toto jsou všeho páni,
to je ta světa elita,
tvorům, co v žití brání,
krajina od nich je bita.

Ve vláčku

Voňavé keře
na dosah ruky,
jenže to řeže
zvědavé kluky.

Hospodská cesta

Z hospody se plouží
s kamarády po boku,
šlape i do louží
a ubírá na kroku.

Doma čeká žena
se strachem a pláčem,
tichá jako pěna,
šátek od slz zmáčen.

Ročníkový sraz

Tak jsme se sešli po roce,
téměř celá naše třída,
dávno již byla promoce,
z tabulí smytá je křída

Dvacet let

Dvacet let bez tyranů,
dvacet let bez sviní
měls je rád jak pyraňu,
trpěli nevinní

Není to pořád ono
a hned tak nebude
neplatí vždycky slovo
slušnost je přeludem

Cestující

Jedu si vlakem,
auto stojí v garáži,
brzy jsem zmaten,
okolí mne zaráží

V prvním voze nesvítí,
ba ani v tunelu,
ve druhém zas prevítí
drží nás u ledu

Nekončí má muka,
neb přišla výluka,
ženem se v poklusu
nastoupit do busu

Hlavně, že odměny
berou jak poslanci,
nesnáší obměny,
platíme je kopanci

Kalamita

Napadal sníh na listy stromů,
ztěžkal je až do bílých zlomů,
padaly jako podřáté
na cesty, kůlny, do tratě

Na auta, na domky,
na elektrické dráty,
na altán baronky
i na sousední státy

Nesvíí světlo,
nehřeje topení,
život nám spletlo,
všechno, co teď není

Radio nehraje,
lednička vytekla,
telka, ta černá je,
pécéčka poklekla

Rozsvítíme svíčky,
sedneme si v klidu spolu do
křesla,
budeme číst knížky,
aby fantazie žaly odnesla

Děšť

Konečně prší,
příroda jása,
voda se vrší,
blýskavá krása

Kde ti muži jsou?

Kdo jezdí ve vlaku?
Většinou jen dámy,
muži jsou ve fraku
dávno pochováni

Zpěváci

Na koncertní šňůry,
diváků jsou plné sály,
světla svítí z hůry,
potleskem nám úspěch přáli

Pomluvy

Někomu jdou pomluvy
velmi lehce od huby
podívá se do sklenky,
začne chrlit domněnky
Nic dobrého nepoví,
úsměv má však medový

Zvědavost

Čas mi zas uletí
přes tý vý bednu,
koukám, je půl třetí,
kdy se už zvednu?

Sedím jak bez vůle,
oči se klíží,
myšlenky jak v úle,
spánek se blíží

Dlaně

Vezmu tě do dlaní,
to víš, že celou,
potom tě pohladím,
a budeš ženou

Nechám tě spát,
ale jen chvíli,
budem si hrát,
než dojdou síly

Přišla jsi ke mně ve snu,
jak mlha do údolí,
pod tvou touhou klesnu,
než vstát mně zas dovolí

Hasičské děti a Vánoce

Pojďme děti do ZOO,
podívat se na slony,
pak domů lít olovo
a zapálit záclony

Rozbalíme dárečky,
které nikdy nehoří,
zatančíme tanečky,
než zas někdo přiloží

Mekka

Pojď ke mně blíž
a usměj se přece,
vždyť jistě víš,
že dojdem až k Mekce

Co stojí ve skalách,
kam nikdo nechodí,
je v ní však Alláh,
a ten tam vévodí

Vzpomínky

Zase ležím,
oči zavřené,
hodně vteřin,
srdce zmatené

Vidím tě u sebe,
vlahou a něžnou,
zas spolu budeme,
vášně nás sežhnou

Svět

Rozmařilý svět
svádí nás k povrchnosti,
polapí tě hned
a pak ti zláme kosti

Josef Fousek

Šedivý děda s kytarou
povídá lidem báchorky,
úsměvy v tvářích vytanou,
příběhy z Kladna i Mallorky

Věci

Čím míň máš věcí,
tím víc je svobody,
méně je řečí,
menší jsou podvody

Piráti silnic

Vyseté mraky
do brázdy všech údolí,
u silnic vraky
těch co už nic nebolí

17. listopad

Dvacet let po sametovce
není nám stále do smíchu,
ať si říká kdo chce co chce,
byli jsme měkčí, pohříchu

Co bych chtěl

Chtěl bych poslouchat tvůj hlas,
jak šeptá mi kouzelná slova,
chtěl bych objímat tvůj pas
a líbat tě znova a znova

Odvahu

Budu mít odvahu
dát se vzhůru,
opustit podlahu,
překonat smůlu?

Stáří

Své problémy se zdravím
neříkám všem na potkání,
stejně se jich nezbavím
a nedám se na pokání

Omluva

Až budu žehrat na lidi,
až budu brečet zlostí,
možná se někdo zastydí
a omluvy se zhostí

Co potom?

Jednou mi zdraví vypoví
a budu ležet skromně,
vzpomínat život klipový,
kdo přijde básnit po mně?

Když tě vidím

Teprve, když tě vidím naživo,
poznávám co mi stále chybí,
i to, že je mi s tebou mazlivo
a proč na tebe muži civí

20 let po 17. listopadu

Co zbylo nám z lítosti
nad ztrátou ideálů,
nepředanou lidskostí
listopadových sálů?

Láska

Láska je jako květina,
co potřebuje vodu,
jinak si jinde začíná
a jinde hledá shodu

Světlo

Kde by bylo světlo,
když ne nad mraky,
jinak by vše kvetlo
květy z alpaky

Piják

Necítím se ňák zdavej,
játra už nemám fit,
ještě jedno mi nalej,
čeká mne zaplatit

Nápady

Od myšlenky k činům
dlouhá cesta jest,
přenechat vše synům
nebo zatnout pěst?

Makat ve dne v noci,
krmit média,
jen za dobrý pocit
tvého génia

Dohoda

Oškliví a hezcí,
tlustí ba i tencí,
slušní a lumpi
u jedné pumpy.
Jinde voda neteče,
dohodni se člověče!

Čtyřicet

Čtyřicet let byla u nás diktatura,
kdo v ní nežil, neví o co šlo.
Můra, stvůra
a tak dál,
Bál jsi se?
Ano bál

Tak či tak

Na modré planetě
téměř vše se množí,
tu někdo zklame tě,
jiný dárek složí

Zasloužené pomníky?

Solíme dál silnice,
solíme též chodníky,
stříkáme si vinice,
stavíme nám pomníky

Podzimní

Jásavé javory,
něžňounké břízy,
zlatavé modříny,
život je „ízy“

Řekni

Řekni mi má milá
koho jsi zmámila,
a koho zranila,
když jsi tak spanilá?

Pomníček

Ty jsi můj pomníček,
který si hlídám,
líbám tě do víček,
nepůjdu jinam

Zpívání

Tak si zase zpívám,
ať maj lidi vztek,
další sloku přidám,
nebudu mít pech

Stín

Od slunce se otočím,
abych měl víc stínu,
teplo, světlo, záření,
všechno chce svou míru

Podzimní

Podzimní nevěsta
má tlumené barvy,
každý ji netleská,
někdo možná spal by

Je však již dospělá
a nemá nálady,
milá je docela,
neláká záhady

Krevní msta

Poklidné kořeny
rodinných vztahů,
dávno jsou zbořeny
rukama vrahů

Povinnost

Poslední paprsky léta
hladí tě po tváři,
vlaštovka do hejna vzlétá,
ty kráčíš k oltáři

K volbám

Zvolení hlupáci
prachy nám utrácí,
jiného nezbyde,
než zkusit zas jiné

Studentské loučení

Zůstala mi po tobě knížka,
kterou jsem nikdy nedočet,
nade mnou bez oblaků výška
a nesplněný zápočet

Kritik

Poslanci jsou lumpové
zloději a lháři,
atentáty pumové,
ty jsou v jejich snáři

Polibek

Pro muže nic neznamená,
je jako mávnutí křídly,
žena je vždy překvapená
a vzpomíná na něj týdný

Tancechtivá

Protančím noc s tebou,
s lehkostí a sněním,
stále jenom ve dvou,
až se v gejšu změním

Piráta silnic

Jedu si ani nevím jak,
tetřeví uši, kalný zrak,
drogy míchám s pivem,
jsem pod jejich vlivem
když někoho přejedu,
uloží ho do ledu,

Abych

Musím mít žízeň,
abych začal pít,
musím mít hlad,
abych měl chuť na jídlo
musí mi být horko,
abych se těšil na chlad,
musí mi být zima,
abych toužil po teple,
musím být dlouho sám,
abych chtěl být s tebou

Snění

Je lépe snít
nebo se dívat na zprávy,
klid v duši mít
nebo sledovat popravu?

Denně

Kdybych tě měl doma denně,
byl bych z toho na hlavu,
dal bych se do služeb vědě,
jenom tak pro zábavu

Cvok

Chodím s hochem celý rok
Alelujá
I když tuším, že je cvok
Alelujá
Jenže mě to nevádí
Alelujá
I když táta vyvádí
Alelujá
S ním je mámo nuda pryč
Alelujá
Klidně na mě doma syč
Alelujá
Vdát se však nebudu
Alelujá
Ať nemáte ostudu
Alelujá
Alelujá

Přijed'

Piji z tvého hrnečku,
utírám se tvým ručníkem,
tvé mýdlo jsem již vymydčila,
budeš muset tedy přijet,
zvu tě

Mráz

Nevycházím z domu
jenom kvůli tomu,
že je venku velký mráz,
čekat na oblevu,
to vcelku dovedu,
pak ven chodit půjde snáz

Zamyšlení

O co se snažit,
jaké mít cíle?
Co zkusit zmařit,
až přijde tvá chvíle?

Rak

Bohužel je to tak,
leze prý ve mně rak,
dávají mi velkou naději,
přesto měl bych ryby raději.
Takový pstroužek na kmíně
je dobrý proti angíně,
nebo kapr s česnekem,
ten je téměř všelékem

Snad příště

Až budeš trapná se svou láskou
a muž ti to sdělí na půl úst,
až dveře za ním s rykem
prásknou
započne tvých citů půst.

Pak času bude možná dost
k malým zamyšlením.
Psycholog jako denní host
zahýbá tvým jméním

Paparazzi

Paparazzi
jsou jak raci,
uvidět je možno není,
jejich klepeta se cení

Poslední

Jsi moje poslední žena,
pak bude jenom půst,
nádherně dojemná změna
s úsměvem vlahých úst

Abych

Abych tě mohl milovat
musel bych být slepý,
abych tě mohl milovat
musel bych být hluchý
abych tě mohl milovat
musel bych být blázen.
Co se dá dělat,
jsem prostě slepohluchý blázen

Usínání politika

Na sever hlavu,
když sny se blíží,
vyhovět davu,
řečmi co tíží?

S milou v pokoji

Není času na hovory,
běží totiž ty vý
dávají tam dva horory
a jí se to líbí

Kronikář

Vypadla mu tužka z ruky,
bohužel musí také spát,
z dále slyšel hymny zvuky
a sousedku přes zed' lát

Úsměv

Když se na mne mračí,
tak ji nemohu mít přece rád,
jenže úsměv stačí
a hned v náručí ji budu hřát

Kdyby

Kdybych měl peníze,
nebyl bych líný?
To dobře neví se,
byl bych však jiný!

Sen

Zdál se mi sen o růži,
růžové a živé,
hladilas mne po kůži,
do poslední chvíle

Vůle

Zvládl jsem tabák i pití,
zvládnou snad také milou,
jaké to však bude žití
jaké radosti mi zbydou?

Za městem

Vyjít si za město,
nasypat ptákům,
zapomnět na všechno,
zamávat mrakům

Nepřestávej

Jeden den jako druhý
sune nás do hrobu,
naštěstí ten co umí,
vidí včas oblohu

Vlídnost

Zamysli se člověče,
jestli jsi dost vlídny,
neb ti žena uteče,
život bude bídný

Kouř

Kouř od vedlejšího stolu
mne zahnal paní k vám,
budeme teď sedět spolu,
a já vám zazpívám:
„Ty jsi moje...“

Lázeňský omyl

Asi jsem jediný z okolí,
co je tu ocitl omylem,
ten, co ho skoro nic nebolí,
nikomu není nic povinen

Víla

Kde se skrýváš moje vílo,
nejsou vidět žádné stopy,
všude kolem sněhobílo,
kde jsou tvoje zlaté copy?

Letí to

Těch pár let života,
co ti jen zbývá,
sny dona Quichota
a už se stmívá

Opět sám

Co bys chtěla
od anděla,
mimo svoji ochranu?

Rádaš měla,
zapomněla,
jak se z toho dostanu?

Návrat

Moje milá tady je,
vrátila se z cest,
dávám smutku ádie
a otvírám pěst

Jít s dobou

Kde žiješ člověče,
říká mi školní dítě,
když u mne rozplétá
internetové síť

Sám

Milá mi již odjela,
postel ta je vlažná,
kamna plná popela,
sbohem říká každá

Deset minut

Deset minut v objetí,
alespoň jednou denně,
chmury rychle odletí,
tobě i tvé ženě

Končím

Jsi moje poslední,
jinou již nechci,
až se dnes rozední,
vezmi své věci

17. listopad

Zase je listopad,
dvacet let k tomu,
bereš si svačinu,
vycházíš z domu

Záda již nebolí,
pryč jsou také šrámy,
život byl řeholí,
k tomu prázdné krámy

Strach něco říci,
seděl ti na krku,
cinkání klíči,
teď máme na vrchu

Příživníci

My jsme ti příživníci,
co máme vždy co říci,
co kašleme na práci,
co máme ruce levý,
jenže to nikdo neví

Přání

Střídat si hotely,
a psát básničky,
válet se v posteli,
rozvázat tkaničky

Hovořit s lidmi,
načerpát inspiraci,
v Janově v Sydney
všude tak mít práci

Vstřebat nálady,
tak jako stisky rukou,
pochopit záhady,
že srdce stejně tlukou

Vlak

Krajina béžová
přes blátivá okna,
stejně jako kdysi
maže své obrysy

Dokud

Dokud jsme zdraví,
dokud jsme hraví,
život nás baví
úspěchy slaví

Revoluce

Revoluce je za námi,
ne vše bylo prima,
klíčenka z rukou padá mi,
kdy bude další zima?

Krize

Čas plyne zbůhdarma,
nemám ani chuť tvořit,
neláká cukrárna,
nechci dívkám se dvořit

Vdovec

Šla bych hned doktorovi,
ale nemám stále čas,
z dálky zdravím „dovi“
(doviděníja)
můj nedočká se vdovy
a jinou si vezme zas

Zase v nemocnici

Bolí mne celé tělo,
na pomoc беру vzpomínky,
strop natřený nabělo,
lékař mi dává podmínky

Optimist

Smáti se v duchu
je někdy snadné,
nemám však tuchu,
co když klec spadne

Do světa

Vzal jsem tašku s kolečky
a vyrazil do světa,
bez cestovní horečky
přišla ke mně osvěta

Kdepak

Kdepak jsou teď tví synové?
A kde tvoji vnuci?
Na dovolené stylové,
říkáš si jen kruci

Básničky z postele

Ležím si a nic mne nebolí,
v tomhle věku skoro rarita,
z cédéčka ptácci šveholí,
aťsi venku houká sanita

Jsem tak schovaný před světem,
to se to potom píše,
snad inspirován fernetem,
u nohou leží mi říše.

Jen probudit odvalu,
a potom spoustu práce,
zarputilou povahu,
hned úspěch lehký zdá se

Jiní

Ty dojemné vztahy
nesourodých dvojic,
překročené prahy.
Různosti? To nic!
Láska je láska!

Přes noc

Zůstala přes noc
v jeho malém bytě,
odešla nemoc,
chandra – jmenovitě

Zklamáný

Zdalo se mi o tobě,
že na mne stále jen myslíš,
zdalo se mi o tobě,
že vzpomínky na mne slyšíš.

Jenže potom na mejlu,
po tobě ani ta čárka,
opět zklamán odejdu,
ať mne raděj houpá bárka

Staré ruce

Dlaně máš samou prasklinu,
a také hluboké vrásky,
prošly pichlavou mlazinu,
ty ruce hladily krásky

Cestování

Rozjed' se do světa,
dokud jsi ještě mladý,
než přijde koketa,
pak všechny vlaky staví

Všeho do času

Do léta je daleko,
do jara už je blízko,
nechod' ještě nalehko,
mraky jsou ještě nízko

Rychle, rychle

Světlem běží klipy,
ztřeštěné a rychlé,
není čas na vtipy,
všechno je teď zpychlé

Spánek

Dnes budu spát na levém boku,
abych měl pravou ruku volnou,
kdybys v noci přišla,
abych tě mohl přikrýt,
přitisknout, obejmout a hladit

Až, až

Až se jednou zbavím dluhů,
až budu mít opět čas,
koupím ti stříbrnou stuhu,
najdu, kam ses podělas

Veselý optimista

Nemusíš být veselý,
stačí optimista,
smutek nikdo nevelí,
ten si každý chystá

Zase sám

Hladím postel vedle sebe,
hledám tvary na dece,
chybí ta co tiše přede,
kdo ji zpátky zanese?

Postel

V posteli se cítím hned bezpečně,
tam mne nic dlouho nebolí,
ke starostem se stavím netečně,
ležím si totiž bez holí

Strdí

Všichni jsme trochu hrdí
na zemi plnou strdí,
máme k němu hezké postoje,
málokdo však tuší co to je

Abys je dobré měl,
musí být spousty včel,
a tak povídám všem předem,
naše zem oplývá medem

Hospoda

Je tu nějak živo,
že by zdarma pivo?

Konec občana

Školy, nemocnice úřady,
ty malé státy ve státě,
jen nové a nové úhrady,
co dobrého pak čeká tě?

Čas na čtení

Nemám čas číst
neb musím psát,
do ptačích hnízd
své verše klást

Nový rok

Do nového roku
ted' přeji vám,
mírného pokroku
- též dějinám

Vydal: Zdeněk Joukl – EKOL
Desná, Poštovní 621

Šíření po internetu povoleno!

Desná 2009
© Zdeněk Joukl 2009

